

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inzeratov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 2.50, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 34.

V Ptujju v nedeljo dne 24. avgusta 1913.

XIV. letnik.

Balkanske zmešnjave.

Podpisan. — Demobiliziranje sovražnih armad. — Demobiliziranje sovražnih armad. — Turčija gleda na Albanijsko. — Nevarnost za bodoče dni.

Poglavitni viharji na Balkanu so torej ponehali in čez od potokov krvi preteku pokrajine se razširja od stotisočev za mir. Mirovna pogodba, ki so jo bojujoče države pod političnim vodstvom modre Rusije v Bukarestu sklenile, je podpisana in izpeljana. Prizadete države so pričele demobilizirati in opešano vojaštvo se vrnopet nazaj k plugu in v delavnico . . . mir, mir, po grozovitem enoletnem klanju zasni mir. Zastopniki posameznih držav zeli pri zadnjih banketih in slavnostnih govajah lepe nagovore, iz katerih je tako razzvenelo, kakor da bi bil papirni mir ne oblašil tudi vsa sovražna čustva v ljudskih. Zemljevid balkanskega polotoka je premenjen, to je resnica. Ali vse je prepričano, da pogodba iz Bukaresta ne bode odločila dolgega življenja. Se manj upajati, da bi ta diplomatska pogodba odlošila enkrat za vselej že desetletja trajajoče balkanske zmešnjave. Mirovno pogodbo v Bukarestu je diktirala splošna opešanost, ki je od dr. Daneva pospešena ter povzročila onemoglost Bulgarije. In mir, ki je bil vsledčasne slabote enega ali večih državnikov, nima nobene trajnosti . . . Podpisan je mir, to je gotovo. Diplomati so tudi lepe govore, to je istotako res. V kraljevskih oklicih na posamezne domove armade se čuje že ves drugi ton. Seveda vsak prizadetih vladarjev svojo hrabro armado. Ali bulgarski manifest govori že o bolj- vseh, v katerih se bode neugodni uspeh ne popravilo, govori torej o novi balkanski vojni, ki bode prejali. Prišla in zahtevala nanovo hekatombe živih žrtev. Bulgarija je bila na pobzirno krivični način oropana za tisto, kar si je v resju- bitkah od Turčina pridobila. Ta krivica grizla bode v bulgarskih srcih sovražstvo do Srbov in Grkov rastlo vsakim letom, poraženim panslavizem ne nikdar teh nasprotij premostil. Odločena Balkanu torej še ni padla! Sicer nastopaje že zdaj zopetne balkanske zmešnjave. V prvi vrsti vsled turškega na-

predovanja. Medtem ko so se nekdanji balkanski zavezniki med seboj klali, se je Turčija zopet oddahnila in je svoje moči zbrala. Vrgla je velikansko armado v Tracijo, zasedla nanovo svojo nekdanjo trdnjavo Adrianopol, jo zopet moderno utrdila in poslala svoje vojaštvo celo naprej proti stari bulgarski meji. Turčija se ednostavno požvižga na nasvete veselil in sklepe londonskih konferenc, — in kakor vse zgleđa, bode Turčija v resnici vijalet Adrianopol obdržala. Bulgarija se zdaj proti turški armadi, ki šteje baje že 240.000 mož, ne more braniti. Prvič zato ne, ker je docela opešana, drugič pa zato ne, ker mora svojo armado vsled pogodbe v Bukarestu demobilizirati. Grki in Srbi seveda tudi ne bodejo niti mezinca genili, da bi rešili Bulgarijo iz te zagate. In velesile, evropske velesile — se naj grejo soliti! Te vedno nesložne velesile so na Balkanu ves kredit izgubile. Kakor mačka in pes segledajo te velesile. In počasni njih diplomati so postali že karikatura. Skupaj ne bodejo velesile proti Turčiji prav ničesar napravile. Morda pa bode kakšna posamezna velevlast kaj ukrenila? Težko, težko da bi prišlo do kaj ostrejšega nego do diplomatskih svaril, not, priporočil. Avstrija nima prav nobenega vzroka za zadržati Turčijo v svojem napredovanju. Avstrijski ministri bi morali na glavo pasti, ako bi hoteli naše vojake za druge po kostanj v ogenj pošiljati . . . Rusija seveda bi rada nastopila. A potem se mora razviti vprašanje aziatske Turčije in tu bi stopila nakrat Anglija proti Rusiji. Kajti Anglija ima v Aziji ruskim nasprotujoče interese. Sploh pa se Anglija mohamedanskem svetu ne sme zameriti. Kajti angleške kolonije štejejo velike, milijone in milijone broječe množine turškega prebivalstva. Nato mora Anglija misliti, drugače ima jutri v svoji Indiji revolucijo . . .

Vse to je za Turčijo ugodno! Sicer pa se pojavljajo hude spletke tudi v Albaniji. Albanska plemena nočejo Črnogorcem oddati niti pedi svoje zemlje. In tako se pripravljajo tudi tam zopet novi boji!

Slavospevi o došlem miru so torej skoraj prerani. Možnost do komplikacije je še vedno velika. In »strah« velike evropske vojne še ni izginil. Minulo bode morda še par let, — ali končno pride gotovo do te evropske vojne. Čeprav se je torej zdaj na političnem nebu pojavil plavi prostorček, je bodočnost vendar v temnem ob-

lačju zakrita in — upajmo, da bode Avstrija za vsak slučaj pripravljena!

Politični pregled.

18. avgust kot 83. rojstni dan našega ljubljenelega cesarja praznoval se je zopet na običajni način po vsej naši monarhiji in tudi po raznih mestih inozemstva. To praznovanje je pač zopet dokaz, s kako čudovito ljubeznijo visé vsi narodi na svojem cesarju, na tem belolasem starčeku, ki drži še vedno tako krepko krmilo državne barke v svoji roki. Kot oseba že je ta naš nevpogljivi, krasni cesar vzor in ideal. Še bolj pa kot vladar. Nemški cesar Viljem II. je šele pred kratkim izrazil, da je naš vladar Franc Jožef I. v zadnjih časih evropski mir ohranil. In zato je pač najpravičnejši a tudi najlepši naslov Franc Jožefa I. »mirovni cesar«. Iz teh vzrokov mu mora biti ne samo Avstrija, marveč vsa Evropa, ves svet hvaležen. Bog nam obvari in ohrani »mirovnega cesarja«!

Vojna in gospodarstvo. Kako hudo so škodovala vojne zmešnjave na Balkanu tudi avstrijskemu gospodarstvu, dokazujejo značilne številke izvršenih konkurzov. Leta 1911 prevzelo se je od prejšnjega leta 1183 konkurzov; novih konkurzov pa je prineslo to leto 1304. Leta 1912 pa se je prevzelo iz prejšnjega leta že 1248 konkurzov, medtem ko se je pojasnilo tekom leta še 1838 novih konkurzov. Torej so vsled vojnih dogodkov na Balkanu narasli konkurzi v Avstriji za 534, to je za 41 procentov! Samo na Tirolskem se je povečalo število konkurzov od 84 na 146. Iz teh žalostnih števil je razvidno, kako grozovite rane so bile balkanske zmešnjave našemu gospodarstvu.

Kloufač v Ameriki? Znani češki hujskač in poslanec Vaclav Kloufač, ki je vedno po Srbiji in Rusiji potoval ter proti lastni avstrijski domovini hujskal, je odpotoval v Ameriko in hoče baje tam ostati. Prav ima! Škoda le, da ni vzel vse panslavistične hujskače seboj . . .

Poslanec Fresl, duševni bratec Kloufača in istotako panslavistični češki hujskač, kupil si je zdaj pri Budjevicah posestvo za 220.000 kron. Premislite je, da je Fresl po Pragi polično svetilke prižgal, predno je bil v poslaniške zbornico izvoljen. Politika torej ni slab »kšeft«!

Proti izseljevanju v velikem imamo vendarle nekaj postavnih določb. Kako velikanska škoda prinaša izseljevanje vsemu našemu gospodarstvu, je itak znana stvar. Med najnevarnejše izseljevalne firme spada »Canadian Pacific«.

Šmešno cen, nepoplačen poskus!

Tvegajte 12 vinarjev za nakup zavoja pralnega izvlečka „Ženska hvala“! Namočite z njim perilo čez noč! Čudite se prihodnje jutro, kako lahko in brez truda Vam je treba s Schichtovim milom in toplo vodo le izplakniti nesnago brez vsakega napora.

